

VOEDSEL SOEVEREINITEIT

WAT IS VOEDSEL SOEVEREINITEIT?

Tegenwoordig gaan meer dan 800 miljoen mensen, 1 op 9 dus, elke avond slapen met een lege maag. Veel van hen zijn zelfs landbouwers. Hoe zullen we er in 2050 voor staan, als we met 9 miljard inwoners zijn op Aarde?

Het [recht op voedsel](#) is een Mensenrecht dat erkend is door het internationaal recht. Het gevaar is echter dat het wordt beperkt tot een voedselbeleid van "eet en zwijg". Hoe zou jij je voelen als je niet zou kunnen kiezen wat je eet? Of als het voedsel zo duur zou worden dat je het niet meer kan betalen? Wat als alle landbouwers ermee ophouden en ons voedsel enkel nog geproduceerd wordt door grote agro-industriële bedrijven? Het recht op voedsel gaat verder dan louter je buik vullen! Aan voedselproductie hangt ook een culturele, sociale en economische dimensie vast.

ACHTERGRONDINFO

- 16 oktober: Wereldvoedseldag
- FAO : Food and Agriculture Organization of the United Nations
- [Via Campesina](#), internationale boerenbeweging die zich inzet voor voedselsoevereiniteit

VERANDERING IS MOGELIJK

Het concept voedselsoevereiniteit houdt rekening met deze verschillende aspecten: het is het recht van volken en staten om een eigen landbouwbeleid te bepalen zonder daarbij de landbouw van andere landen te schaden. Dit betekent:

- recht op kwalitatief voedsel met respect voor de plaatselijke gewoontes.
- recht op een eerlijke prijs, zodat boeren waardig kunnen leven van de landbouw.
- recht op productiemiddelen (grond, water, zaden, krediet,...).

Hoe kunnen we voedselsoevereiniteit garanderen voor iedereen?

1. LANDEN MOETEN IN STAAT ZIJN HUN EIGEN INWONERS TE VOEDEN.

Kleine, lokale landbouwers moeten meer steun krijgen en beschermd worden tegen [dumping](#) en import.

2. ER MOET EEN EINDE KOMEN AAN VOEDSELSPECULATIE.

Stel je voor dat een hoeveelheid graan 100 dollar kost. Je gaat ervan uit dat de graanprijs de volgende oogst 150 dollar zal zijn. Dankzij zogenaamde termijncontracten kan je graan kopen dat nog moet geoogst worden aan de huidige prijs van 100 dollar. Vervolgens wacht je tot de prijs stijgt. Als de prijs bij de oogst effectief 150 dollar is, kan je je deel dus verkopen met 50 dollar winst. En dat zonder ooit een graankorrel te hebben aangeraakt! Ook al win je er niet altijd bij, het is een nieuwe investeringssector geworden. Deze speculatie heeft er echter voor gezorgd dat de voedselprijzen de laatste decennia de hoogte in zijn gegaan en daar zijn de armste mensen het grootste slachtoffer van. Daarom is voedselspeculatie onaanvaardbaar!

3. WE KUNNEN KLEINE BOEREN AANMOEDIGEN OM ZICH TE VERENIGEN.

Veel boeren wereldwijd zijn niet verenigd en de beslissingen die hen aangaan worden boven hun hoofd genomen! Door zich bijvoorbeeld in coöperatieven te organiseren, kunnen producenten de productie, verwerking en commercialisering van hun opbrengst verbeteren zodat ze een beter inkomen hebben.

Zo versterken ze bovendien hun onderhandelpositie en kunnen ze ook op politiek niveau meer gewicht in de schaal leggen. Op die manier vermijden ze dat beslissingen die een invloed hebben op hun levenswijze en productie zonder hen worden genomen.

4. WE MOETEN DE GROND VAN KLEINE BOEREN BESCHERMEN.

In vele landen in het Zuiden worden grote stukken grond in concessie gegeven aan buitenlandse investeerders of regeringen. We spreken hier van landroof. Deze gronden worden vervolgens gebruikt voor de productie van exportgewassen (voornamelijk biobrandstoffen) en niet voor voedselproductie, wat een grote bedreiging vormt voor de voedselzekerheid van de lokale bevolking!

5. WE KUNNEN DUURZAME LANDBOUW STEUNEN.

44 à 57% van de broeikasgassen komen voort uit het wereldvoedselsysteem (industriële landbouw, ontbossing, verwerking, transport,...). We moeten dus dringend landbouwsystemen ondersteunen die niet nog meer bijdragen tot de klimaatverandering maar ze net tegengaan, zoals agro-ecologie. [Oxfam-Solidariteit](#) heeft altijd veel belang gehecht aan de strijd voor voedselsoevereiniteit. Je vindt er meer info over op de website van de internationale Groei-campagne die Oxfam sinds 2010 voert. Je vindt er onder andere allerlei concrete alternatieven om alleen of samen met anderen duurzamer met voedsel om te gaan.

WEETJES

- In 2011 zijn er volgens schattingen van de Wereldbank in 8 maanden tijd 44 miljoen mensen in extreme armoede terechtgekomen door de stijging van de voedselprijzen.
- 90% van de wereldhandel in granen is in handen van amper 3 agro-industriële bedrijven: Archer Daniels Midland, Bunge en Cargill.

EN NU BEN JIJ AAN HET WOORD

- Hoe komt het dat er nog zoveel honger is in de wereld terwijl we weten met welke beleidskeuzes we voedselsoevereiniteit kunnen garanderen?
- Hoe komt het dat vele mensen die honger lijden boeren zijn?
- Hoe kan je vanuit België strijden tegen honger in de wereld?

EDUCATIEF MATERIAAL

- Lespakket [Voedsel voor je brein](#)
- Lespakket [Recht op voedsel](#)
- Lesideeën [Recht op voedsel](#)